

Entydige svar på familiegåder

ROMAN: Henriette E. Møller debuterer med en meget medrivende erindringsroman, der dog rummer et forenklet syn på erindring

Af Ide Hejlskov

Man bliver lige fra starten hvirvlet ind i det univers, Henriette E. Møller skaber omkring Jelne. Jelne er navnet på en ung kvinde, som lige er blevet forladt af sin kæreste gennem fire år, Kasper. Smerten over tabet af Kasper står skarpt. Men det bliver snart klart, at der er en meget vigtigere og mere interessant historie på spil, nemlig den om hendes barndom. Efter at have funderet over bruddet med Kasper, drager Jelne til den lille by, hvor hun levede de første syv år af sit liv, indtil moderen døde. Jelne tilbyder sin arbejdskraft på hotellet, hvor moderen arbejdede i mange år, og hvor hun selv færdedes meget som barn. Hun foregiver at være en fremmed, mens hun forsøger at komme overens med sin fortid. Samtidig træder hun ind i moderens tidligere rolle som glædestrålende kvinde, der skaber jalousi og forelskelse omkring sig. Da hun opdager, hvor meget hun ligner moderen, tror hun, hun gentager et mønster. Men det viser sig, at Jelne misforstår meget, fordi hun har levet i en fordrejet drømmeverden hos morfaderen, som hun flyttede over til efter moderens død. Jelne har kun en svævende forestilling om, hvordan hendes mor døde. Hun ved heller ikke, hvorfor hun først mødte morfaderen, da moren døde, og så ved hun ikke, hvem hendes far er. Det kan godt være, hun selv tror, hun kender svaret på flere af disse spørgsmål; men det gør hun ikke. Ud over sit ønske om at få svar kommer Jelne også til sin fødeby med en uforløst sorg og vrede over moderen. Hun skal gennemleve sine følelser, før hun kan håndtere at få svar. Derfor smyger hun sig hele tiden uden om svarene, og først mod slutningen giver hun sig tid til at lytte til dem. Da det endelig sker, falder alt på plads. Henriette E. Møller får placeret Jelne i en tryk og entydig virkelighed; og når de mennesker, Jelne kender på hotellet, til sidst jævner nogle huller foran hotellet med asfalt, bliver det et billede på, at hun har fundet hjem til en asfalteret forståelse af fortiden og sig selv. Man læser romanen for den meget medrivende og slyngede vej til svarene; og man har derfor lov til at håbe, at Møller i sine næste bøger bibeholder nogle sprækker og ikke ender sine levende historier i sådanne tryghedsnarkotiske scenarier, hvor erindring og erkendelse ligestilles med et puslespil, og hvor de manglende brikker bare skal findes, så bliver alle hollywoodsk glade. For grundlæggende har Henriette E. Møller en god historie, og hun har en personlig og alsidig tone. Jelne hvirvles til tider rundt for vores blik, til tider oplever vi Jelines følelser som i en flydende strøm, og atter andre gange skildres hun helt nøgternt og distanceret. De forskellige positioner og nuancer i fortællestilen danner et varieret register, der er med til at gøre denne debut så forførende.

- Henriette E. Møller. *Jelne*. 216 sider. 199 kroner. Gyldendal. Udkommer i dag.

Kristeligt Dagblad 25. januar 2007, side 9